

– Dornach, vrijdag december

Hoe leven ziel en geest in de fysieke mens?

Tegenwoordig stelt men zich het fysieke organisme van de mens voor als bestaande uit min of meer vast-vloeibare substanties; daarnaast echter heeft de mens nog: vloeistoflichaam, luchtlichaam, warmtelichaam. Hun overeenkomstige en samenhangende elementen met de wezensdelen van de mens en met de ethersoorten. Gedachte en klank – hun verband met het vloeistoflichaam. Ik en bloedsomloop. Het gedrag van de gehele menselijke konstitutie tijdens de slaaptoestand. De relatie van de mens tot wereldziel en wereldgeest. Imaginatie, inspiratie, intuïtie. Beperkteheid van de huidige beschouwingwijze met betrekking tot het menselijk organisme; daarin ontbreekt de brug tussen het fysieke lichaam en het zielegeestdeel van de mens.

– Dornach december

Het morele als bron van wereldscheppende krachten

Samenvatting van de eerste voordracht. De vraag ontstaat: hoe hangt de morele wereldorde met de fysieke wereldorde samen? Binnen de huidige natuurwetenschappelijke beschouwing heeft de morele wereldorde geen plaats. De tegenstelling: de positieve werking van morele ideeën en de negatieve werking van theo-

retische ideeën op de vier menselijke organismen. De materialistische visie op het behoud van stof en kracht. Stof en kracht vergaan tot niets; maar het morele denken brengt leven in de stoffelijkheid en de wilskracht. De mens grijpt in in ontstaan en vergaan; in de mens vergaat het natuurlijke, in het morele ontstaat het nieuwe natuurlijke. Zo gaan het morele en het natuurlijke samen. De geestloosheid van het moderne wereldbeeld op basis van het systeem van Kopernikus, aangevuld door dat van Kepler en Newton. De noodzaak van een geestelijke visie op het heelal. De zon is geen gasbol, maar de weerspiegeling van iets geestelijks dat fysiek in verschijning treedt. Wat de mens ontwikkelt aan moraliteit, straalt uit en spiegelt zich als geestelijke zon. De samenhang van de geestelijke zon met de fysieke zon is het Christus-geheim.

– Dornach december

**De weg tot vrijheid en liefde,
en hun betekenis voor het wereldgebeuren**

De mens als beschouwend, handelend en voelend wezen. De samenhang tussen gedachten en wil. De weg tot het zuivere denken: het doorstralen van het gedachtenleven met wil. De weg tot de liefde: doorstralen van het wilsleven met gedachten. De betekenis van de oude aanduidingen ‘schijn’, ‘macht’, ‘wijsheid’. De vrijheid en de liefde. Spreken over de onvergankelijkheid van stof en kracht vernietigt de liefde. De weg tot vrijheid en liefde en hun betekenis voor het wereldgebeuren.